

התנין

פרידריך קרומאכר
(1768 - 1845)

הסוף. אחר כך בנו סכרים ומכשולים וביצעו דברים שלא חשבו עליהם קודם. וכשהבינו את כוחם הרדום, שבמרוצת הזמן אפשר להם לבנות גם פירמידות ואובליסקים, הם התחילו להמציא גם ציוד עליו עוד לא חלמו קודם. המאבק עם הרוע עורר וחיזק את כוחם שהתגלה. ובכל זאת עדיין חסרו כלים מתאימים כדי להלחם עם המפלצות בעלות שריון. הם יכלו להתגבר על התנינים למשך זמן מה בלבד, ובזה הסתפקו. לאט, לאט עזב אותם המרץ הראשוני, והמפלצות המשיכו להתרבות והתנפל אליהם. העם החליט למנות את התנין לאל שלהם. הם הביאו לו קורבנות שמנים והמפלצות נעשו חזקות יותר ויותר והעם שקע בטמטום ופחדנות. אך בסוף אוזיריס ריחם עליהם ודירבן אותם, דרך פי הכהן החכם, למאבק נוסף. שוב נשמעו קריאות קרב ומי היאור נעשו אדומים

לפני אלפי שנים קבוצת אנשים גדולה עברה ממשכנם הישן אל הארץ שדרכה עובר נהר היאור. הם שמחו מהזרם היפה והתועלת אותה יכול היה להביא להם, ובנו על גדותיו את בתיהם. אך תוך זמן קצר הופיע מהמים המפלצת הקרויה תנין וטרפה אנשים רבים וחיות הבית שלהם. האנשים התפללו לאל אוזיריס שלהם וביקשו להגן עליהם מהחיה הזו. אבל אוזיריס דיבר אליהם דרך פי של כהן דת חכם ואמר "האם לא מספיק שהאל נותן לכם כוח ותבונה? מי שמבקש עזרה בלי להפעיל את כוחותיו שלו, נאבד לשווא." אזי תפסו האנשים מוטות וחרבות והתנפלו על המפלצות במקומות בהם אלה גרו בין קני

דרושים רק כוחות קטנים, שלא יספיקו כאשר
הרוע יגדל."

מהדם שנשפך. אלא במשך הזמן נחלשו שוב
הלוחמים ודרך הכהן החכם ביקשו שוב עזרה
מהאל. ואוזיריס ריחם. חיה קטנה בשם
טזארדה הופיעה על גדות הנהר.
"ראו" קרא הכוהן "הנה אוזיריס שולח לנו
עזרה!"

"אתה לועג לנו. איך חי קטן כזה יוכל לעזור
לנו?" אמרו האנשים.
אך הכהן אמר "סמכו על האל והאמינו בכוחו.
בידיו נמצאים גם אמצעים קטנים היכולים
לבצע דברים גדולים."

ובאמת, מספר המפלצות התחיל לקטון. העם
ראה בפליאה איך החיה הקטנה, בשקט
ובחריצות, מגלה את קני התנינים ומשמידה
את ביציהם ואת בניהם מיד כשבקעו
מהביצים. וכך תוך זמן קצר השמידה מאות
מפלצות ושחררה את העם מהטרדה, דבר
שראשים רבים כל כך וידיים רבות כל כך לא
יכלו לעשות.

"ראו!" קרא הכוהן החכם "אם תרצו להתגבר
על רוּע, עשו זאת עוד בזרע ובשורש שלו. אז